

Dne 29. června 2008 dosáhla výprava složená z hendikepovaných studentů Masarykovy univerzity a jejich průvodců nejvyššího vrcholu řeckého pohoří Olymp (2917 m.). Početná skupina čítala 9 studentů se sluchovým postižením, 9 se zrakovým postižením a 11 průvodců (vesměs zaměstnanců střediska Teiresiás).

Stalo se tak již po druhé v historii střediska Teiresiás (Středisko pro pomoc studentům se specifickými nároky). Výcvikový kurz vysokohorské turistiky pro postižené studenty se poprvé uskutečnil v roce 2003. Tehdy se ho ovšem zúčastnili pouze nevidomí studenti. Inspirací pro první výstup byl velký zájem o jednu z běžných sportovních aktivit pro nevidomé – lezecký trénink na horostěně. „Byli jsme přesvědčeni, že přirozený terén je i pro nevidomé mnohem atraktivnější než cvičné prostředí tělocvičny a nepletli jsme se,“ uvedl ředitel střediska MU Teiresiás a zároveň jeden z organizátorů akce Petr Peňáz.

Výstava Olymp 2003/2008 reflektuje oba výstupy. Součástí expozice jsou také hmatové mapy pohoří a fotografie z dalších vzdělávacích exkurzí a výcvikových kurzů, které Středisko Teiresiás pravidelně pořádá pro postižené studenty MU.

Účastníci:

2003

Studenti

Zdeněk Barlok, Erika Butková, Jana Doležalová, Jiří Fenz, Monika Hanousková, Jan Hegr, Daniela Hladíková, Jiřina Holeňová, Vlasta Kavalírová, Irena Klimešová

Pracovníci střediska

Michaela Hanousková, Jan Hásek, Petr Hladík, Tomáš Hlavička, Gabriela Kubelková, Daniela Mrázová, Svatoslav Ondra, Dagmar Peňázová, Petr Peňáz, Karolína Stehlíková

2008

Nevidomí

Jan Hegr, Vojtěch Hubr, Martin Chrástecský, Pavel Ondra, Antonín Klein, Jakub Starek, Kateřina Lingová, Jiří Fenz, Adam Mikulášek

Neslyšící

Tomáš Sklenák, Žaneta Juríková, Adam Kubánek, Klára Geletová, Jan Šíma, Dagmar Dvořáková, Jan Matějka, Michaela Camperová, Jakub Železný

Pracovníci střediska

Petr Peňáz, Dagmar Peňázová, Michaela Hanousková, Tomáš Hlavička, Michal Hejsek, Lukáš Másilko, Lukáš Pazderka, Jitka Graclíková, Pavel Kučera, Alexandr Zvonek, Ilja Rajdová

2003

26. – 28. června - cesta vlakem z Brna do Soluně

Odjezd z Brna v 11:49, v Budapešti přestup na rychlík do Sofie a odtud do Soluně. Dále pak autobusem do Litochora, kde byli všichni ubytováni v jednom z místních hotelů. Po zbytek dne bylo volno na nákupy, odpočinek a organizaci přepravy zavazadel do kláštera sv. Dionýsia.

29. června - ze Soluně ke klášteru sv. Dionýsia

Cesta z Litochora vedla údolím bystřiny Enipea do kláštera sv. Dionýsia; trasa 10 km, převýšení 900 m (do výšky 1000 m n.m.). Charakter cesty: mírně stoupající horská stezka na skalnatém úbočí hustě zalesněného kaňonu horské bystřiny s vodopády.

30. června - cesta od kláštera sv. Dionýsia na Planinu Múz

Cesta z kláštera na vysokohorskou chatu na Planině Múz byla dlouhá 8 km s převýšením 1600 metrů (do výšky 2700 metrů). Charakter cesty: prudce stoupající stezka od horského potoka vede lesem a pastvinami až na skalnatou plošinu. Cesta vedla přes Prionie (1100 metrů) a kolem chaty Spilios Agapitos (2400 metrů). Za ní pak následuje prudší stoupání na Planinu Múz.

1. července – aklimatizace, odpočinek

Celý den byl věnován aklimatizaci, procházkám po Planině Múz a zájemci mohli vystoupit na horu sv. Eliáše (2803 metrů).

2. července - výstup na hlavní vrchol Olympu (Mytikas)

Výstup na vrchol Olympu byl pouze pro fyzicky zdatné; celá trasa měřila 8 km, převýšení bylo 300 m (2917 m n.m.). Cesta zpočátku vedla po kamenité vrstevnici z Planiny Múz ke křižovatce, odtud prudkým stoupáním kamenitým a skalnatým terénem, v závěru jednoduchý horolezecký výstup po skalní stěně nevyžadující speciální technické vybavení a zajištění. Stejnou cestou i návrat na chatu.

3. - 4. července – sestup do Litochora

Sestup do Litochora byl veden po severním horském hřebenu: Lemos – Skurta – Barba – Gortsia. Z křižovatky Gortsia krátkým sestupem do kláštera sv. Dionýsia na nocleh. Další den celá skupina pokračovala údolím bystřiny Enipea do Litochora.

5. – 7. července - cesta zpět Brna

Odjezd hned ráno do Soluně, hmatová prohlídka expozic Archeologického muzea, procházka po Ano Poli, s následnou večeří v hospodě pod Eptapyrjio. Večer odjezd přes Budapešť a Břeclav do Brna. Příjezd v 6:08.

2008

27. června – výstup na Planinu Múz

Celá skupina vystoupala k chatě Řeckého horolezeckého sdružení (SEO), která se nachází v nadmořské výšce zhruba 2700 metrů a která posloužila jako ubytovací prostor pro účastníky kurzu. Při náročné túře byl překonán výškový rozdíl přibližně 1600 metrů. Trasa vedla severním hřebenem: Gortsia – Barba – Skurta – Lemos.

28. červen – aklimatizace

Celý den byl věnován aklimatizaci – studenti i průvodci si zvykali na vyšší nadmořskou výšku. V dopoledních hodinách všichni vystoupili na horu Proroka Eliáše (2803 metrů), poutní místo řeckých věřících, která se nachází poblíž chaty SEO.

29. června – výstup na Mytikas

Tento den téměř všechny čekal nejnáročnější výstup na nejvyšší horu pohoří Olymp, vrchol Mytikas (2917 metrů). Účastníci si nejdříve vyzkoušeli jednoduché skalní lezení průrvou Luki směřující k vrcholu (na 300 metrech překonali 180 výškových metrů). Následoval přechod hřebene k dalšímu vrcholu Skala (2866 metrů), neslyšící se vydali i na nedaleký vrchol Skolio (2903 metrů). Následně se všichni vrátili k chatě SEO, kde měli večer možnost projet se na mulách.

30. června – 2. července – sestup do Litochora

30. června byl zahájen sestup k městečku Litochoro. Celá skupina se přesunula na níže položenou chatu Spilea Agapita (2100 metrů), ve které bylo zajištěno ubytování. V odpoledních hodinách podnikla část výpravy výstup na horu Sv. Antonína (2815 metrů).

1. července se skupiny sluchově a zrakově postižených rozdělily. Zatímco první skupina absolvovala v jednom dni celý sestup do městečka Litochoro (293 metrů), zrakově postižení ukončili cestu v klášteru sv. Dionýsia, kde se po laskavém přijetí místním duchovním ubytovali v refektáři. Po „ledovém“ osvěžení v říčce Enipeas měli všichni možnost diskutovat s jedním z mnichů, kteří v klášteře žijí.

2. července sluchově postižení studenti navštívili městečko Dion, ve kterém si prohlédli archeologické vykopávky. Zbyl čas i na odpočinek u moře. Zrakově postižení pokračovali v cestě dolů, podél říčky Enipeas a v odpoledních hodinách dorazili do hotelu v Litochoru.

3. – 4. července – cesta zpět do Brna

Celá skupina vracela autobusem zpět do České republiky. Příjezd před budovu na Šumavské ráno kolem 9:30.